

Webové aplikace můžeme v prvním přiblížení rozdělit do dvou základních skupin dle přístupu k přenosu dat. Aplikace první skupiny mají celou logiku výhradně na serveru. To však vyžaduje, aby byla celá mnohdy rozsáhlá data přenášena mezi oběma částmi. Aplikace druhé skupiny mívají část logiky zdvojenou na klientech. To na jedné straně umožňuje zefektivnit komunikaci, na druhé straně to však klade zvýšené nároky na vývoj a údržbu. Cílem práce je proto vyvinout takový model aplikace, který alespoň pro nejčastější případy spojí výhody obou dříve zmíněných přístupů.